

DE AAJ SÔKKERPÁEK

VOORWOORD

Vastelaovend 2021 zal de geschiedenisboeken ingaan als een van de meest vreemde ooit. Geen optochten, gesloten cafés, weinig of geen verklede mensen, lege straten... We zullen het moeten doen zonder klatergold en parelwien. Corona heeft alles lamgelegd. Vroeger was alles beter. Je gaat bijna denken dat dat ook echt zo is. Maar alla, of liever: Alaaf. Laten we niet bij de pakken neer gaan zitten. Laten we in deze extra editie van de Aaj Sôkkerpáekkrant herinneringen ophalen aan goede oude tijden. De vastelaovend was voor Sôkkerpáek altijd hét hoogtepunt van het jaar. Tien dagen lang was de kapel op stap om de stemming er in te blazen. In Tegelen maar ook daarbuiten - wie herinnert zich niet de legendarische optredens in de Festhalle in Viersen, waar stijve Duitsers plots en masse ontdooiden? We blikken er uitgebreid op terug. Zoals we ook terugblikken op andere optredens van Sôkkerpáek, met tientallen nooit eerder gepubliceerde foto's. Daarnaast laten we een Tegelse kastelein in Venlo vertellen hoe onwezenlijk een jaar zonder carnaval voor hem is. Last but not least praten we met een prominent lid van Sôkkerpáek, tegenwoordig op Europees niveau actief als carnavalsbestuurder. Kortom, veel plezier met deze speciale editie van de Aaj Sôkkerpáekkrant en ... hou de moed erin!

Paul Seelen
Hoofdredacteur

IN DIT NUMMER

TERUGBLIK 1983-1986
PAGINA 2, 3 EN 4

1983 – 1984 – 1985 – 1986

Ook voor Marc dit jaar geen Carnaval

Ook De Locomotief moet carnaval overslaan

PAUL SELEN

Normaal zijn de ramen dezer dagen beschilderd met vrolijke carnavalsgezichten. Nu zijn ze dichtgetimmerd, uit angst voor vandalen. Dichtgetimmerd maar voorzien van een vastelaovestekst. ‘Beej de Casa Loco vergitse dien leid...’; een liedje in 1994 tussen twee glazen bier in geschreven door Minsekinder-voorman Michiel van der Grinten; het ‘lijflied’ van De Locomotief. Je leed vergeten, het kan dit jaar niet in het gerenommeerde Venlose café. Het zijn vreemde tijden...

Marc Hesselmans (1976) uit Steyl is sinds 2015 eigenaar van De Locomotief op de hoek Parade-Begijnengang, hartje Venlo. Het café, huiskamer voor jôngk en ald, riëk en erm alweer sinds 1983, draaide de laatste jaren als nooit tevoren. Marc heeft er zijn ziel en zaligheid ingelegd. Niet in het minst omdat hij een bijzondere band met ‘De Loco’ heeft. “Hier ging ik voor het eerst uit, hier dronk ik mijn eerste glas bier, kreeg ik verkering, keek ik te diep in het glas...”, bekent hij wat weemoedig. Het is de donderdagochtend voor de carnaval van 2021. Of beter: wat de carnaval van 2021 had moeten worden, als corona geen roet in het eten

gegooid had. We spreken Marc in zijn gebarricadeerde, onversierde café. “Het voelt onwezenlijk”, begint Marc. “Carnaval is voor mij toch een van de hoogtenpunten van het jaar. Ik ben niet zo’n vierder. Ik sta het liefst gewoon achter de bar. Maar geniet om mijn manier wel enorm van al die blijde mensen met vaak schitterende creaties.” Na in het voorjaar wekenlang dicht in verband met corona geweest te zijn, mochten de deuren van De Locomotief in juni weer open. Hetzij op een kier. Marc: “We mochten dertig mensen binnenlaten, waar we er normaliter op een uitgaansavond wel vierhonderd in de zaak hebben. Gelukkig hebben we een uitgebreid terras. En dat heeft goed gedraaid.” Sinds half oktober is alles weer op slot. Marc is niet te benijden. Toch klaagt hij niet. “Er zijn zóveel mensen die in hetzelfde schuitje zitten.” Hartverwarmend zijn de steunbetuigingen die hij de afgelopen weken mocht ontvangen. Zoals een enveloppe met 200 euro die voor het personeel werd afgegeven. Marc is er de man niet naar om bij de pakken te gaan neerzitten. In december liet hij zijn Molukse kok maaltijden bereiden - de opbrengst ging naar een goed doel. De afgelopen weken zijn de bar en de koelingen in het café compleet vernieuwd, in afwachting van betere tijden.

Vervolg op pagina 4

SÔKKERPÁEK IN VIERSEN
PAGINA 9

PAGINA 1

Terugblik 1983-1986

GEORGE VOSSSEN

1983 Wafelactie

Natuurlijk wil gratis wafels op de Kerkstraat in Tegelen. Het bleef een traditie. Met dank aan de dames van Sôkkerpáek.

De wafelkraam wordt goed bezocht

1984 Jubileumfeest Oeles 3 x 11

Een heus eigen draaiboek voor optreden in de Sporthal. In verslag van de dag staat: Oeles in de stress dat alles moest lukken. Sôkkerpáek kon helemaal zichzelf zijn. Het werd een geweldig feest. Muzikaal was het meer dan alleen hard spelen. Het bleek dat met wat discipline het nog aardig muzikaal kon klinken.

1984 Mönchengladbach

Opening van meubelzaak van Pierre Vossen. Het werd een gezellige boel. In Duitsland is het altijd dankbaar spelen. Publiek razend enthousiast.

1984 Serenade Lou Janssen

Vaak werden serenades gegeven. Lou Janssen woonde aan de Bas in Tegelen. Hij was jarig en Sôkkerpáek met de bus rond aan het trekken door Tegelen en omgeving.

1984 Jaarvergadering

Traditioneel direct na de vastelaovend werd er jaarvergadering gehouden. Iedereen moest zijn zegje doen. Het werd immer laat en zaat. Niemand wilde het missen. Henk Ummels. Jan Hagens, Jan van Bastelaar, Wim Peters, André Reijnders, Ger Spruytenburg, Karel Vossen, Tom Vossen, George Vossen, Pim Kurstjens, John Mooiman, Theo Hagens, Bart Faassen en Joppe Curvers. Discussie over bijvoorbeeld het spelen met

Koud en guur op de Kerkstraat

partijen. D.w.z. het vraag en antwoord spel tussen trompetten en schuiftrombones. Er werd immers alleen met één stem gespeeld; wel hard.

Voor een muzikant onleesbaar

1984 Straatcarnaval

Eerst keer organiseerde Sôkkerpáek de straat-

carnaval na de optocht op maandag. Het doel was meer mensen na de optocht te laten genieten van de Tegelese muziekkapellen. Een schot in de roos. Velen die anders naar huis gingen kwamen naar de markt. Wederom een traditie geboren.

1984 Truujendaag

Óók dit jaar naar Blariacumbal. Dankbaar spelen voor de kinderen en vervolgens voor de Truue in Blerick. Er mochten geen mannen komen. Dat wil zeggen feest voor de heren muzikanten. Onze plek was bij de roemruchte kroeg van Kerp.

1984 Tiglien-bal

Het was gewoon poep-gezellig.

1984 Vorstenbal

Door de Oeles georganiseerd, zoals meerdere bals en activiteiten. Indertijd nog veel door joekskapellen opgeluisterd. Echte grote orkesten waren er nog niet,

1985 Kroegentocht

Met vasteloavend werden diverse diverse lokaliteiten bezocht. Ook met het complete gezelschap van de Oeles. Deze vastelaovesdinsdag ook en er werd gegeten bij Elise in Steyl. De herinnering blijft dat er meer dan frites genoeg was of toch gehaald bij de naastliggend friteskraam!

1985 PTT-pak

De kleding was vaak eenvoudig, maar kreeg de aandacht. Bij Café-Restaurant Lucker, het home van Sôkkerpáek, werd na de carnavalsoptocht de zaak op stelten gezet en hadden ze hun PTT-pakken aan.

1985 Repeteren

Ons repetitielokaal was elke maandag in de zolderkroeg bij Paul Lucker. Het hele complex kon meegenieten.

Op weg naar de Chinees voor ons pilsje

Elspe Duitsland: Internationaal voetbaltoernooi

Jan van Bastelaar de beste in die tijd

1984 Wafelactie en Stille Nacht Heilige Nacht

Leden 1983 – 1986 t/m Carnaval

ARCHIEF

Lid waren in deze periode

Pim Kurstjens(1977)	George Vossen(1977)
Tom Vossen(1977)	Jos Curvers(1977)
Jan van Bastelaar(1977)	Bart Faassen(1978)
Karel Vossen(1978)	Wim Peters(1978)
Henk Peters(1978)	John Mooiman(1981)
Jan Hagens(1982)	André Reijnders(1984)
Ger Spruytenburg(1984)	Gerd op 't Roodt(1984)
Jan Trines(1084)	

Vaker was er ‘versterking’ van bijvoorbeeld Wim Hagens (trompet) en Ruud Timmermans(roffeltrom).
Doorgaans speelde Sôkkerpáek met 14 muzikanten.

1985 Cecilia bezoek aan Café De Bøl

De Locomotief mist carnaval (vervolg vp)

Marc zelf heeft tenslotte zijn oude professie weer voor even opgepakt: hij staat voor de klas bij Impuls, school voor buitengewoon onderwijs in Tegelen. Van de vastelaovend zal bij de Locomotief dit jaar zo goed als niets te merken zijn. Marc: “Vanavond, de donderdagavond, hangen ze hier normaalgesproken al met de benen buiten. Er komen dan vooral veel artiesten die met de carnaval her en der op moeten treden. Er zijn bekende namen bij, zoals feest-deejay Ruud en Moksi. Jammer dat dat allemaal niet doorgaat. Omdat we inkomsten mislopen, maar vooral ook omdat ik het feest emotioneel zal missen. Maar het is nu eenmaal niet anders”

PS: De Locomotief doet wel mee aan Zing nog Ens van Grenswerk en Jocus, een online programma waarin vastelaovesartiesten live optreden. De Locomotief en enkele andere horecagelegenheden hebben een vastelaovespakket samengesteld met lekker eten en drinken. De pakketten worden aan huis bezorgd.

Gerard Fuchs

In 1986 was Sôkkerpáek zes jaren oud. Net een echte leuke kleuter. Vol met ondeugd en ideeën. Uittesten van de mogelijkheden die haar omgeving gaf. Muzikaal stelde het weinig voor. Met een minimale bezetting en zelfgeschreven muziek(voor echte muzikant niét te lezen) werd er kabaal gemaakt. Er werd uit het hart gespeeld. Raar maar waar; overal werd sfeer gemaakt onder genot van lekker pot bier. Er groeide wat; hier gaan we nog lol mee beleven.

Bart Faassen kon maar één noot spelen

1985 Stjraot vastelaovend nao optocht, een initiatief van Sôkkerpáek

Advertentie

Volgende uitgave
Terugblik 1986 – 1989

Colofon

Hoofdredacteur	Paul Seelen
Redactie	Paul Seelen en George Vossen
Meer info	www.deaajsokkerpaek.nl
Contact	info@deaajsokkerpaek.nl
Vormgeving	Chrystal Communications
Abonnement	Gratis, effe mailtje sturen
Oplage	340

TERUGBLIK 1983 – 1986

1985 Wafels bakken met oudjaár

1985 De kinderen delen gratis wafels uit

1985 De carnavalswagen

1985 Spelen voor de Oeles-Prins

1985 Serenade Lou Janssen

1985 Serenade Lou Janssen

TERUGBLIK CARNAVAL

Bart met zijn dikke trom: “Het gezicht van het kapel”

Bart Faassen, topman in de internationale carnavalswereld

PAUL SELEN

Hij is in grote kring bekend als succesvol boomkweker. Minder mensen weten dat Bart Faassen ook furore heeft gemaakt in de carnavalswereld. Van ‘dikke tromslager’ bij Sôkkerpáek tot afgevaardigde voor Nederland in de Närrische Europäische Gemeinschaft. Ga er maar aanstaan...

Nee, het allereerste begin van Sôkkerpáek heeft hij gemist. Toen zijn vriendenclubje van café de Up Quelle de kapel oprichtten, werkte Bart Faassen in Frankrijk. Eenmaal terug in Tegelen, was hij er als de kippen bij om zich aan te melden. “Er was op dat moment een vacature”, herinnert Bart zich. “Ze hadden iemand nodig voor de dikke trom. Je gaat dan voorop en bent feitelijk het gezicht van de kapel. Dat was me op het lijf geschreven.”

In 1983 werd Bart gevraagd voor de Raad van Elf van D’n Oeles. Dat lag gevoelig. De kapel

had net al een ander lid, Theo Haegens, af moeten staan; een leegloop dreigde. Toch zei Bart ‘ja’. De carnavalsvereniging had nu eenmaal dringend nieuw bloed nodig. “Maar een en ander betekende niet dat ik Sôkkerpáek vaarwel heb gezegd”, benadrukt Bart. “Ik kon de kapel niet missen. Ik werd joekslid, bleef zoveel mogelijk repetities bezoeken en ging buiten de carnavaltijd mee naar optredens en met de reizen die georganiseerd werden. Ik speelde ook mee. Later wel niet meer de dikke trom, maar een bas, zo’n kanjer van een kilo of twintig – ik was volgens mij de enige die dat ding kon tillen.”

Bart maakte bij D’n Oeles al snel promotie. In 1996 werd hij ceremoniemeester. Daarvoor was hij ook al lid geworden van de commissie die de prins moet uitkiezen. Dat die eer hemzelf ook te beurt zou vallen, had hij niet durven dromen. “Op een gegeven moment hadden we bij mij thuis vergadering. Ik ging even bier halen. Toen ik terugkwam, zeiden

ze: ‘We zijn er uit; jij wordt het’. Ik moest even met de ogen knipperen. Er was nog nooit iemand uit de boezem van de commissie benoemd. Ik zou de eerste zijn, Voor ik ‘ja’ zei heb ik even met mijn vrouw overlegd, maar we waren er al snel uit. Doen!!”

Het sprak vanzelf dat Sôkkerpáek een belangrijke rol zou spelen rond zijn prinschap; temeer daar een van Barts adjudanten ook lid van de kapel was. Bart is er nog steeds vol lof over hoe Sôkkerpáek zich van haar taak gekweten heeft: “Voor de manier waarop mijn uitkomen op het Prinsenbal begeleid werd, was onvergetelijk – bijna net zo onvergetelijk als toen Sôkkerpáek in 1979 bij mijn huwelijk voor de eerste keer in een kerk speelde. Alles was op het Prinsenbal tot in detail geregisseerd. De sfeer voortreffelijk. Maar ik had eigenlijk ook niet anders verwacht. Ik ken mijn pappenheimers...”

Lees verder op pagina 10

Theo Lücker was gek op deksels

Interne receptie Oelesprins 2002

Vastelaovend in Tegelen

COR JANSEN

In het verleden de vastelaovend in de Harmoniezaal. Te druk, te lang wachten op een glas bier, geen nood, in de directe omgeving genoeg cafés waar men voor vertier terecht kon. Overal zat wel een orkestjes die voor de juiste stemming zorgde. Ook op Steyl en de Hei de nodige locaties waar dit te vinden was.

Buiten de orkestjes voldoende eigen zangtalent en anders werd er spontaan een serenade gebracht door een joekskapel.

Harmoniezaal dicht (helaas), ut Witte Hoes (tent) in het centrum de redding van de vastelaovend in centrum Tegelen. Hulde voor de initiatief nemers. Een festijn van 4 dagen feest met een totale programmering.

Ook om ons heen zie je in verschillende plaatsen de evenementen steeds massaler worden. Programmeringen van het eerste tot het laatste uur. Men wil entertainment worden.

Is dit wat we zoeken of wordt ons dit opgedrongen?

Wat was er mis met de spontaniteit van vroeger. Uiteraard, tijden veranderen, techniek veranderd, meer mogelijkheden. We hoeven geen bühne meer te bouwen, met licht en lasershows kun je veel doen. Van geluid maak je mooi geluid, van licht maak je mooi licht en ga zomaar verder. Bovendien hebben we het vaak druk om iets zelf te ontwikkelen

of te bouwen, echter brengt dit wel vriendschap met zich mee. Hoeveel groepen zijn in het verleden niet ontstaan door samen iets met of voor de vastelaovend te doen. Groepen die tot in lengte van dagen bij elkaar blijven en elkaar steunen in lief en leed.

Moeten we terug naar deze tijd? Zou dit nog mogelijk zijn in 2022. Iets wat onwaarschijnlijk zal lijken, echter wat is er mis om hier eens over te brainstormen en een mix van dit alles te zoeken en te vinden. Weer wat meer eigen creativiteit in de programmering. Misschien kunnen we wat ondernemen zonder dat we moeten denken aan een groot financieel debacle.

We hebben veel plezier beleefd van en in ut Witte Hoes. In 2022 is dit verleden tijd, hoe jammer ook, echter biedt dit ook weer kansen voor centrum Tegelen. Terug naar vroeger, te druk in de Harmoniezaal? We trekken weer over de straat van kroeg naar kroeg en blijven even wat hangen op het plein bij de kerk.

We hebben nog genoeg horeca waar we onze creativiteit kunnen botvieren en wie weet loopt er weer spontaan een joekskapel binnen of begint een plaatselijk duo zijn of haar lied te zingen.

En mocht het dan even stilvallen kunnen we altijd nog voor enkele minuten de schakelaar van de techniek omzetten.....maar is het erg dat je enkele minuten met de buurman of buurvrouw kunt praten en proosten?

1995 Eervolle vermelding

Sôkkerpáek liet de Festhalle in Viersen ontgooien

PAUL SEELEN

Ze fronsten wel even de wenkbrauwen, die Duitsers, toen Sôkkerpáek in 1995 voor het eerst acte de présence gaf op hun carnavalsfrühshoppen. Maar het ijs was al snel gebroken. En warempel: de normaliter toch uiterst formele oosterburen klommen zelfs op de tafels.

George Vossen had veel zakelijke contacten in Duitsland. Hij was zelfs lid van dé Duitse makelaarsbeurs. Collega-huizenverkoper Walter Schmidt maakte deel uit van de Vorstand van de Viersener Carnavalsvereniging. De zondag vóór carnaval organiseerde deze elk jaar een grandioos Frühshoppen in de plaatselijke Festhalle. Kosten noch moeite werd gespaard om er een succes van te maken. Prominente gezelschappen zoals de Rote Funken uit Keulen prijkten op het programma. George kon bij Walter een potje breken. In 1995 wist hij hem zover te krijgen dat hij met Sôkkerpaek het Frühshoppen mocht afsluiten. Schmidt had geen idee wat hij zich op de hals haalde...

Afsluiten bij Elvira

De animo in de boezem van Sôkkerpáek was groot. Dit eerste buitenlandse optreden wilde niemand missen. Bijna voltallig arriveerde de kapel dan ook per touringcar bij de Festhalle. In de foyer werd George aan de *Vorstand* van de carnavalsvereniging voorgesteld; naar zoals in

Duitsland gebruikelijk een deftig gezelschap dat er strikte protocollen op na houdt. Vervolgens was het – in spanning – wachten op het moment dat Sôkkerpaek aan de beurt was. Het leek uren te duren, maar uiteindelijk zwaaiden de deuren dan toch open. Zo’n 500 gasten keken vol verwachting en met een zeker dedain naar wat komen ging. Die Hollanders, wat wisten die nu van carnavalsvieren?, hoorde je hen denken. Luid tromgeroffel. Vier trompettisten kwamen naast elkaar de zaal in lopen, zich de longen uit het lijf blazend. Daarachter de dikke trom en de rest van het gezelschap. De ene na de andere Duitse schlager werd ten gehore gebracht. Zonder pauze. Toen Sôkkerpáek het podium beklommen had, zetten de muzikanten nog een tandje extra bij. En het waarschijnlijk onverwachte gebeurde. De Duitsers ontgooieden en klommen in hun enthousiasme zelfs op de tafels. Toen het evenement volgens het programma afgelopen was, probeerde de organisatie er een punt achter te zetten, maar niemand luisterde.

Viersen Festhalle

Sôkkerpáek wist van geen ophouden. Het publiek evenmin. Het was begin van een mooie traditie. Sôkkerpáek werd daarna elk jaar uitgenodigd om het Frühshoppen in Viersen af te sluiten. Dat deed de kapel maar wat graag. Als afzakkertje werd er steevast in het naburige café Elvira nog een eigen feestavond aan vastgeknoopt. Bij de deur werd altijd gezegd dat het café vol was. Toch slaagden de Sôkkerpáekers er elke keer opnieuw weer in zich met de instrumenten naar binnen te wurmen en de zaak vervolgens muzikaal op stelten te zetten. Fastnacht Frühshoppen in Viersen, een van de onbetwiste hoogtepunten van de carnaval van Sôkkerpáek. Jaar in jaar uit.

Viersen feesten met de Funcken

Bart is ook op een ‘hoger niveau’ actief (vervolg van pagina 6)

Na zijn prinsschap werd Bart weer ceremoniemeester (tot en met 2011) en daarna, tot 2016 lid van de Raad van Elf. Dat bleef hij tot 2016. Nog steeds verleent hij voor D’n Oeles hand- en spandiensten. Maar hij is ook op een ‘hoger niveau’ actief. Bart is bestuurslid van de Samenwerkende Limburgse Vastelaovesvereniging (SLV). Deze club heeft tot doelstelling – een hele mond vol: *het in stand houden en bevorderen van de carnaval als een uiting van levende volkscultuur en folklore in Limburg*. Bestuurslid zijn van de SLV is niet bepaald een erebaantje. “We regelen de meest uiteenlopende praktische zaken voor zeventien lidverenigingen, organiseren de uitreiking van de Orde van de Gulden Humor en de Goeden Narrekap en nog veel meer.” En alsof Bart zich daarmee naast zijn drukke baan, gezin en tal van andere activiteiten nog niet genoeg op de hals heeft gehaald; hij is ook nog eens namens Nederland lid van de Närrische Europäische Gemeinschaft. Een van de voornaamste aandachtspunten voor de SVL en deze Europese koepel was afgelopen jaar uiteraard corona. “Na de *vastelaovend* van

2020 hebben we in Limburg samen met de BCL een speciale taskforce gevormd. Deze heeft veelvuldig met autoriteiten en artiestenbonden overlegd over praktische zaken. Rond de zomer lagen drie scenario’s klaar. We hadden toen nog hoop dat het feest door zou kunnen gaan. Helaas heeft het niet zo mogen zijn. In september hebben we alles moet afblazen.”

Er zijn dit jaar geen zittingen, geen prinsen, geen optochten.... Bart kan er zich maar moeilijk mee verenigen. Sinds hij als tienjarig jongetje met Zanglust, het koor van zijn vader, voor het eerst met de optocht meeliep, heeft hij de smaak te pakken. Maar hij houdt zich groot: “We gaan wel het huis versieren en de vlag uithangen, de kleinkinderen worden verkleed en de carnavalsmuziek schalt al dagen door het huis.”

Maar dat is het dan ook. Carnavalsmaandag en –dinsdag is Bart voor het eerst in zijn leven gewoon op de zaak. Zijn klanten zullen er blij mee zijn. “Vooral de Engelsen begrijpen helemaal niets van het feest”, verzucht Bart. “Toen ik prins werd, heb ik mijn relaties in het

Verenigd Koninkrijk mijn poster toegestuurd. De enige reactie die ik kreeg was: ‘Nice hat’. Nou, dan weet je wel hoe laat het is.”

1994 Onderweg met de jeugdprins

Prinsenbal 2000

Kennelijk waren wij het niet eens met het beleid van D'n Oeles

Vastelaovend 2021

COR JANSEN

Maart 2020 is de maand dat we op de schijf zitten om vastelavond af te sluiten door de diverse activiteiten te evalueren. Niet onbelangrijk. Op deze manier halen we de kleine slordigheidjes eruit en bereiden ons voor op het nieuwe seizoen. In dit geval dus 2021. De diverse commissies binnen de vereniging komen na een korte periode van rust weer op gang. Vastelaovend is een feest van drie dagen, tegenwoordig met de nodige voorprogramma's, maar wat brainstormen, organiseren, afspraken maken enz. betreft het hele jaar door werk voor de commissies. Ideeën komen op tafel, verdwijnen weer of worden uitgewerkt tot iets nieuws.

2020 een vreemd jaar. Buiten het aanzwengelen van het seizoen een tijd van het ongewisse. Door de Corona een agenda met veel strepen. Wat kan wel, wat mag wel en gaan we door. Uiteraard. Vastelaovend streep je niet van de kalender. Vastelaovend is een feest van gezelligheid, saamhorigheid, genieten met een lach en een traan. Dit moet zijn doorgang vinden.

Binnen VG d'n Oeles is hier geen discussie over geweest. Wat is anders dan andere jaren. Ieder jaar moeten we inventief zijn, nieuwe ideeën uitwerken en naar het nieuwe seizoen toewerken. Helaas hebben we dit jaar te maken met de Corona, echter Vastelaovend geit wie dan auch gewoen door.

Als vereniging kost dit veel energie. Elke keer naar de deadline werken en vervolgens tot de ontdekking komen dat een idee vanwege de maatregelen niet kan plaats vinden. Niet getreurd, de kast open en weer wat nieuws verzinnen.

Als lid van de Road van Elf, de dansgarde, de kapel, wagenbouwers of gewoen as fervent vastelaovesvierder merk je dat deze tijd een mooie bron van ideeën is. In heel Limburg zie je dat men toch op een of andere manier met de vastelaovend bezig is. Vastelaovend brengt dus de saamhorigheid waar we het altijd over hebben. Op de media de nodige aandacht voor diverse activiteiten. Wat daarbij opvalt is dat niemand zoals vaak gezegd wordt een feest van alcohol is, nee, iedereen noemt de positiviteit van het feest die we nu op een andere manier beleven.

Is dit erg? Ja en nee, de vastelaovend vierder in hart en nieren mist wat, maar krijgt er ook wat voor terug, namelijk een hoofdstuk van bezinning. Dit maakt ons alleen maar sterker in de voorbereidingen naar 2022.

Het is alweer bijna zover.

In maart zitten we weer op de schijf om het een af te sluiten en ons op te maken voor het nieuwe seizoen.

In actie voor de Oeles-Prins!

Oeles altijd woord van dank Prins!